

[Arne Bjerregaard]

ter, det har på dette område, at retstilstanden i dag er soleklar, at man har mulighed for at fratække udgifter til sagkyndig bistand i skattesager. Hvorfor vil man dog tage det fra den lille mand og kun give det til den store? Jeg forstår det ikke.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil godt sige til ministeren for skatter og afgifter, at fordi en minister eller en regering nedsætter et udvalg – i dette tilfælde retssikkerhedsudvalget på skatteområdet – er det ikke ensbetydende med, at alt, hvad et sådant udvalg kommer med, i givet fald kan bruges politisk. Det beror naturligvis på en vurdering og en holdning her.

Mange af de forslag, der er kommet fra det nedsatte udvalg om retssikkerheden i skattesystemet, er gennemført herinde i folketinget og med socialdemokratiets tilslutning. Jeg tænker bl.a. på lovforslaget om bindende forhåndsbesked, som vel er et af de bedste resultater, der er opnået, hvorved folk, som er mindrebemidlede, og som skal begynde at lignede i systemet, men som er præget af en vis usikkerhed, får mulighed for at få klar besked i starten her. Det er et væsentligt fremskridt, der er sket retssikkerhedsmæssigt på dette område.

Og lad mig så sige, at der for så vidt godt kunne være lidt logik i, at landsskatteretten, efter at der er faldet en dom på et delområde ved landsretten, siger, at nu må vi have retstilstanden i orden, og det er vel baggrunden for, at der var så stort et flertal i landsskatteretten, som kom med denne indstilling om at klargøre retstilstanden på området. Uklarheden blev skabt ved, at ministeren ikke fik prøvet den dom, som hr. Bernhard Baunsgaard har kaldt sjusket i proceduren, ved højesteret i sin tid. Den tidligere minister for skatter og afgifter havde jo indgivet sagen for højesteret, men den nuværende minister trak den tilbage.

Så må jeg sige, at det har været socialdemokratiets klare principielle standpunkt, at der skal være de færrest mulige fradragsmuligheder på skatteområdet, og hvis der skal være fradragsmuligheder, må det i hvert fald være således, at man samtidig også vurderer andre områder, hvor mennesker er kommet i

klemme i systemet, og hvor de burde have deres udgiftsfradrag godkendt.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Retstilstanden, vi har, er klar. Jeg sagde før og gentager, for at der ikke skal være nogen tvivl derom: landsskatteretten har med et udvidet antal medlemmer efter østre landsrets dom klargjort retstilstanden. Det kunne man have ladet være med, hvis man ikke ønskede at gøre det. Der er skabt en klar retstilstand.

Så vil jeg godt lige tilføje, at man nu nok skal være lidt forsigtig med at tale om, at der fra kammeradvokatens side har været tale om sjuskeri, eller at han ikke har været ordentligt forberedt, og hvad dertil hører. Det tror jeg nok er en tankegang, man må lade være med at gå ind i.

Det, der sker nu, er, at den almindelige, jævne mand, den lille næringsdrivende o.lign., får vanskeligere ved at føre sine sager igennem. Han må standse et eller andet sted ret lavt i systemet, fordi han ikke har mulighed for at løfte den opgave omkostningsmæssigt at føre sagen til ende og få sin ret.

Jeg tror, man gør noget helt forkert. Man ønsker jo netop at få sagerne afgjort på et så nært niveau som muligt. Der er tale om, at man nu ikke engang skal standse ved landsskatteretten, man skal helt til domstolene for at få klaret muligheden for at få det, der hverken er et fradrag eller et tilskud, men en art godtgørelse, et helt tredje begreb. Det er forkert. Vi skal sørge for – og det har vi prøvet på i dette ting – at skattesager bliver afgjort ude omkring, så der er en mulighed for, at man også dér kan få ført sin ret igennem og forstå, hvorfor det netop skal være sådan. Det opnår vi ikke med dette, hvad jeg beklager. Vi får mere forvaltning og mere administration, hvor vi har tilstræbt det modsatte.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Hagen Hagensen og ministeren har sagt, at vi har en retstilstand, der er klar. Det er korrekt. Vi har en retstilstand, der er klar, men skabt på et sjusket grundlag. Det var jo nødvendigt for landsskatteretten – det var ministeren og jeg enige om – at der skete en lovklargøring af det, der forelå for et års tid